

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/84/2018
Identifikačné číslo spisu: 6412212934
Dátum vydania rozhodnutia: 02.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6412212934.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 6C/100/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/6/2017-148 z 26. apríla 2017, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- III. Žalovaná m á voči žalobkyňi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 41Co/6/2017-148 z 26. apríla 2017 (na odvolanie žalobkyne) potvrdil uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6C/100/2012-116 z 1. júna 2015, ktorým bola žalobkyňi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6C/100/2012-52 zo dňa 30. januára 2014 v sume 20,-eur.

2. Dňa 24. júla 2017 bolo Okresnému súde Žiar nad Hronom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) doručené podanie žalobkyne označené ako „Dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.4.2017, sp. zn.: 41Co 6-2017 spojené s návrhom na odklad vykonateľnosti“. Žalobkyňa v ňom uviedla, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 26. apríla 2017, sp. zn. 41Co/6/2017, ktoré jej bolo doručené dňa 25. mája 2017, rozhodol tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 1. júna 2015, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenie námietky zaujatosti. Podanie dovolania v predmetnej veci žalobkyňa (ďalej aj „dovolatelka“) odôvodnila dovolacími dôvodmi v zmysle § 420 písm. e/ a f/ CSP. Namietala, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd bol nesprávne obsadený (§ 420 písm. e/ CSP), keďže o jej

povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, ktorého nezákonný postup jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, ktorej náhrady sa v konaní domáha. Zároveň jej odvolací súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP), pretože dovolaním napadnuté uznesenie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné a súdny poplatok jej vôbec nemal byť vyrubený. Z týchto dôvodov žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť. Zároveň navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu. Súčasťou dovolania žalobkyne bol tiež návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť ako neprípustné, resp. smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

4. Napriek zmätočnému odôvodneniu dovolania, keď žalobkyňa (zrejme omylom) svoje dovolanie odôvodnila tak, ako keby odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti, nemal dovolací súd pochybnosť o tom, že dovolanie žalobkyne smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/63/2017-217 z 20. apríla 2017, ktorým tento potvrdil uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6C/100/2012-116 zo dňa 1. júna 2015 o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie žalobkyne podané proti rozsudku súdu prvej inštancie. Procesná úprava účinná od 1. júla 2016 (§ 419 a nasl. CSP) súdom neumožňuje vyzývať dovolateľa na odstránenie prípadných väd dovolania s výnimkou, ak by neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP. Podmienky v zmysle § 429 CSP však v prejednávanej veci splnené sú, keď v dovolacom konaní v mene žalobkyne koná jej zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa a podané dovolanie aj formálne spĺňa náležitosti dovolania v zmysle § 428 CSP. Nesprávne odôvodnenie dovolania (nekorešpondujúce s odôvodnením napadnutého uznesenia) preto nie je na prekážku toho, aby dovolací súd predmetné dovolanie preskúmal z hľadiska jeho prípustnosti.

5. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 440 CSP dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Tzv. vady zmätočnosti taxatívne vypočítané v ustanovení § 420 CSP pod písmenami a/ až f/ sú zároveň dovolacími dôvodmi aj dôvodmi prípustnosti dovolania (viď § 431 ods. 1 CSP).

7. V danom prípade žalobkyňa namietala, že v konaní odvolacieho súdu došlo k procesným vadám uvedeným v ustanovení § 420 pod písmenami e/ a f/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Pod vecou samou treba rozumieť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. V danom prípade je takýmto predmetom konania vo veci samej žalobkyňou tvrdený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v inej (exekučnej) veci. Podané dovolanie však smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo (ako vecne správne) potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Takéto rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej a rovnako tak nejde ani o iné (nemeritórne) rozhodnutie, ktorým sa konanie vo veci samej končí v zmysle § 420 CSP. Dovolanie žalobkyne preto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Skúmanie prípustnosti dovolania má vždy prednosť pred skúmaním, či je dovolanie dôvodné, pričom oboje patrí do výlučnej právomoci Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho. Úspešné uplatnenie dovolania je podmienené (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu je, že dovolanie je aj opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť až k posúdeniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska vecnej správnosti v ňom zaujatých záverov; pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok bez ďalšieho odmietnuť (k uvedenému bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. mája 2015, sp. zn. 3ECdo/154/2013).

10. Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 447 písm. c/ CSP dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

11. Súčasťou dovolania žalobkyne bol aj návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP, ktorý žalobkyňa odôvodnila tým, že je potrebné podať na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov s Ústavou Slovenskej republiky. Argumentovala, že inštitút námietky zaujatosti predstavuje procesnú obranu proti sudcovi, u ktorého má účastník konania pochybnosti o jeho nezaujatosti a ako taká sa nemá spoplatňovať, pretože predstavuje jediný prostriedok, ktorým sa účastník môže domôcť preskúmania prípadného dôvodu na vylúčenie sudcu. Poplatok za námietku zaujatosti má podľa nej povahu fakticky poplatku za vyjadrenie sa k otázke nestrannosti sudcu v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čo je neprípustný zásah do základného práva na spravodlivý proces vrátane práva na nestranný súd, garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

12. Podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP, súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania. Podľa § 438 ods. 1 CSP je toto ustanovenie možné primerane aplikovať aj v dovolacom konaní.

13. Keďže v prejednávanej veci súd prvej inštancie žalobkyňou napádané ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov vôbec neaplikoval a dovolací súd sa zaoberal len prípustnosťou dovolania žalobkyne a nie aj jeho dôvodnosťou (tvrdenými dovolacími dôvodmi), vyhodnotil dovolací súd návrh žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania ako nedôvodný a podľa § 162 ods. 1 písm. b/ CSP ho zamietol.

14. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd zamietol návrh žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania a odmietol dovolanie žalobkyne ako (objektívne) neprípustné, je neopodstatnený tiež návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 1 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.